

dem her i Salen raabe til hinanden; vi er indre meget godt, at da det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds fremkom med nogle Udtalelser, som vel ikke vare overdreven forvarsvenlige, men ikke just absolut forvarsnihilistiske, saa tilraabte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 4de Valgkreds Medlemmet fra Stege (Bojsen): Det skulle vi nappes om! Det ser nu ud til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 4de Valgkreds har bundet Sejr til Trods for sin egen Maksime; han var ganske overordentlig lille den Gang og havde en meget ringe Minoritet for sig, men det er nu gaaet ham, som det staar i Wisen:

Og da voksed' den liden Ulv
Med hvaszen Tand i Munde.

Det er i Virkeligheden nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 4de Valgkreds, der har sat det ærede Medlem fra Stege til Vægs, saaledes at Forvarsnihilismens Fane nu aabent udfoldes fra den ærede Opposition. Det er muligt, at det er noget saadant, denne Forandring bethder, og i saa Tilfelde vil det være af meget stor Interesse at saa at vide, navnlig naar vi en Gang komme saa vidt i Forhandlingspolitiken, at der virkelig er Tale om alvorlig Forhandling mellem de to Ting, om vi fjerne os fra den virkelige Forhandlingspolitik, og der bliver en ganske anderledes dyb Kløft end tidligere, eller der maaste er en anden Fortolkning mulig. Jeg kan ikke nægte, at for mig staar det forelselig saaledes, at den Omstændighed, at Dagsordenen nu tæller — det antager jeg da den gør — en meget stor Majoritet for sig, tyder paa, at den Fraktion af Oppositionen, som hidtil dog i alt Fald har sunget: „Vi vil værge bort Land“, nu aabent vendter sig, at den ikke vil det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Trier): Jeg tror, at det ærede Medlem, som nu satte sig, for en stor Del tager fejl i, at Forhandlingspolitiken skulde have skiftet Karakter, fordi man i Klar vælger en Fremgangsmaade lige over for et Forslag, som det ærede Medlem ikke har været forberedt paa. Han har vistnok glemt, at der i Tiden, siden et saadant Forhold først behandlede, ligesom Skridt fra Regeringens Side, som nødvendigvis tvinger Folketinget til at tage et kraftigt, klart, bestemt og uomtvisteligt Standpunkt overfor det provisoriske Regimente og særlig ogsaa det provisoriske Regimente paa det militære Omraade. At Regeringen har bygget eller begyndt at bygge Middelgrundsfortet til Trods for, hvorledes Afstemningen faldt her i Fjor, antager jeg ikke, at det ærede Medlem kan anse for aldeles ligegyld-

dig for Opsættelsen her i Tinget af, hvorledes man bør gaa til Værk. Men forøvrigt tror jeg ikke, at der fra nogen Side kan paavises nogen som helst Sag, hvor man her har villet gennemføre, hvad der ad provisorisk Vej er sat i Værk af den nuværende Regering, eller hvor man her har villet hjemle Forandringer af Organisationsforhold, naar disse søgte deres Motivering i Handlinger udførte ad provisorisk Vej. Thi ogsaa tidligere, saavidt jeg erindrer fra Forhandlingspolitikens første Klar, har det været udtalt her fra Tinget, at der var Grænser for, hvad der kunde forhandles, og at overalt, hvor provisorisk Krav traadte frem med Fordring paa Tingets Anerkendelse, eller hvor der kom Forslag, som vare nødvendige Konsekvenser af provisoriske Foranstaltninger, mente Folketinget, hvor Vejlig- hed gaves, at maatte nedlægge en Protest. Jeg ser derfor ikke, at der her er nogen Strid med Fortidens Opsættelse af Forhandlingspolitiken. Jeg antager det for givet, at en virkelig gennemført Forhandlingspolitik forudsætter et konstitutionelt Grundlag anerkendt paa begge Sider, og at paa Omraader, hvor dette konstitutionelle Grundlag paa Forhaand er brudt af Regeringen, der er det ogsaa givet, at Forhandling ikke kan finde Sted. For mig stiller det sig saaledes, at hvad vi gøre i Dag ved at stemme over denne Dagsorden og ved at vedtage den, er det kraftigste Indlæg, som Folketinget i dette Øjeblik kan give for, at det ønskes en virkelig Forhandlingspolitik, der kan opfylde de Opgaver, som ere lagte saaledes til Rette, at det overhovedet er muligt ud af en grundlovsmæssig og konstitutionel Tankegang at indlade sig paa at gennemføre den.

Wagner: Den Forklaring, som det ærede Medlem gav, har jeg ganske vist tænkt mig, men den har jeg forkastet som altfor overordentlig usandsynlig. Jeg forstaar ikke, at Oppositionen fra sit Standpunkt kan finde Anledning til at træde trigerisk op, fordi Regeringen nu har begyndt at iværksætte Middelgrundsfortets Bygning, medens det ikke har gjort det, fordi Regeringen ogsaa mod dette Røgs Vilje har indladt sig paa at befæste Kjøbenhavn fra Landssiden. Saa vidt jeg veed, er der kun den Forskel paa de to Ting, at Befæstningen fra Landssiden altid har været Genstand for en aldeles afgjort Protest fra dette Tings Side, hvorimod Befæstningen fra Søssiden dog til en vis Grad har nydt Gunst, og der i Virkeligheden ad regelmæssig og ordinær Vej er bevilget adskillige Midler dertil af Folketinget.